

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality a zásady primeranosti pri stanovení základnej výšky sankcie.
 - V tejto súvislosti sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie zohľadnilo na účely výpočtu základnej výšky pokuty hodnotu predaja uskutočneného v poslednom roku účasti na protiprávnom konaní, napriek tomu, že táto hodnota v skutočnosti nepredstavovala skutočnú trhovú silu žalobkyní a ostatných účastníkov konania.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003.
 - V tejto súvislosti sa uvádza, že hodnota, ktorú Komisia zohľadnila na účely výpočtu hranice 10 % stanovenej v článku 23 ods. 2 (ES) č. 1/2003 je zjavne nesprávna, keďže tento údaj:
 - zahŕňa celý obrat skupiny CCPL, napriek tomu, že Komisia nijak nepreukázala tzv. *parental liability* materskej spoločnosti skupiny CCPL,
 - zahrňuje obrat subjektov, ktoré v čase vydania rozhodnutia už neboli časťou skupiny CCPL,
 - nijak nezohľadňuje niektoré osobitné okolnosti zloženia obratu pričítaného skupine CCPL.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality a zásady rovnosti zaobchádzania pri stanovení výšky pokuty.
 - V tejto súvislosti sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie ani v najmenej miere nezohľadnilo vážnu krízu, ktorej čelí obalový priemysel a že pokuta uložená žalobkyniam je zjavne a nedôvodne neprimeraná v porovnaní s inými spoločnosťami.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ, ktorého sa dopustila Európska komisia, keďže len čiastočne zohľadnila dôkazy predložené skupinou CCPL týkajúce sa platobnej neschopnosti.
 - Hoci napadnuté rozhodnutie uznalo existenciu vážnej krízy, ktorej žalobkyne čelia, pri odstupňovaní pokuty ju dostatočne nezohľadnilo.

Žaloba podaná 10. septembra 2015 – Italmobiliare a i./Komisia

(Vec T-523/15)

(2015/C 354/64)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyne: Italmobiliare SpA (Miláno, Taliansko), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Taliansko), Sirap France SAS (Noves, Francúzsko), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Rakúsko), Petruzalek kft (Budapešť, Maďarsko), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovensko), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Česká republika) (v zastúpení: M. Siragusa, F. Moretti a A. Bardanzellu, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade nariadil vypracovanie znaleckého posudku na účely ekonomickej analýzy prípadu,

- zrušil rozhodnutie v časti, v ktorej bolo rozhodnuté, že sa na spoločnosť Linpac uplatní oslobodenie od sankcií upravené v Oznámení Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (ďalej len „Oznámenie“),
- zrušil rozhodnutie v časti v ktorej pripísal aj spoločnosti Italmobiliare konanie podliehajúce sankciám a uložilo jej povinnosť zaplatiť pokutu spoločne a nerozdielne,
- znížil výšku uložených sankcií,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rovnakému rozhodnutiu napadnutému vo veci T-522/15, CCPL a i./Komisia.

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: porušenie Oznámenia a zásady rovnosti zaobchádzania tým, že Komisia poskytla spoločnosti Linpac ochranu, napriek tomu, že neboli splnené nevyhnutné podmienky stanovené v tomto Oznámení.
2. Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 101 ZFEÚ, zásady právnej istoty, zásady individualizácie trestu a zásady prezumpcie neviny zakotvené v článku 6 ods. 2 a článku 7 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len „Dohovor“) a článkov 48 a 49 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta z Nice“), základného práva na majetok zakotveného v článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, článku 14 Dohovoru a článku 17 a 21 Charty z Nice, ako aj porušenie zásady zákazu diskriminácie a zásady rovnosti zaobchádzania tým, že Komisia nesprávne pripísala spoločnosti Italmobiliare ako materskej spoločnosti spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za konania, ktorých sa dopustili ovládané spoločnosti.
3. Tretí žalobný dôvod: porušenie článku 101 ZFEÚ, článku 23 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), Usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (ďalej len „Usmernenia“), ako aj zásady proporcionality a zásady rovnosti zaobchádzania v rámci určenia nasledujúcich prvkov alebo parametrov na výpočet sankcií: i) hodnota predaja; ii) suma závislá od závažnosti porušenia; iii) *entry fee*; iv) stanovenia základnej výšky pokuty (najmä nezohľadnenie krízy v odvetví); v) najvyššia možná hranica podľa článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003; a vi) nedostatočné zníženie sankcie z dôvodu dĺžky trvania konania; ako aj porušenie článku 101 ZFEÚ Usmernení a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o nevyhovenie návrhu na uplatnenie bodu 35 vo vyššie uvedených Usmerneniach.
4. Štvrtý žalobný dôvod: žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd na základe článku 31 nariadenia 1/2003 uplatnil svoju neobmedzenú právomoc a aby aj v prípade nevyhovenia predchádzajúcim žalobným dôvodom nahradil posúdenie Komisie svojím posúdením a v každom prípade znížil celkovú výšku pokút uložených v rozhodnutí.